

Masdevallia reichenbachiana Endr.

Naam

Deze plant is genoemd naar Reichenbach vanwege zijn grote verdienste voor het op naam brengen van orchideeën in het algemeen en Masdevallia's in het bijzonder. Hij behoort tot de subsectie Reichenbachianae Krzl., die weer een onderdeel is van de sectie Leontoglossae Krzl., tenminste daar heeft Brieger ze bij ondergebracht. Deze laatste naam betekent Leeuwentongigen. Tot deze subsectie behoren, behalve de bovengenoemde soort, *M.rolfeana* Krzl., *M.calura* Rchb.f. en *M.Schroederiana* Sand.

Verspreiding

Evenals *M.rolfeana* en *M.calura* komt deze soort voor in Costa-Rica. *M.Schroederiana* wordt in Peru gevonden. Ze komen in de nevelwouden voor.

Omschrijving

De plant is zodevormend, zoals praktisch alle Masdevallia's.

De bladeren staan rechtop en zijn 12-15 cm lang en 2 cm breed. De top is in drieën gespleten. Dat zie je bij veel van de planten, die tot dit geslacht behoren.

De bloemstengels zijn slank, rond van vorm en wat langer dan de bladeren. Er komen 2 tot 4 bloemen na elkaar. Ze zijn 5-8 cm groot (inclusief de vrij lange staarten van de sepalen). De

buis gevormd door de vergroeide sepalen is 3-4 cm lang. Deze sepaline buis is aan de bovenkant mooi roodbruin van kleur en bleekgeel aan de onderkant. Het vrije deel van de sepalen is geelwit, terwijl de staarten fris geel gekleurd zijn. De petalen, lip en zuil zijn nietig en wit van kleur.

Cultuur

Daar deze plant uit het hooggebergte van Costa-Rica komt, moet hij koel gekweekt worden.

Een goede luchtvochtigheid is vereist. Indien tijdens de knopvorming de relatieve vochtigheid onder de 50 % is, hebben de knoppen moeite om uit de bloemschede te komen en je krijgt dan wat kromme bloemen. Later herstellen ze zich nog wel enigszins. Ook *M.calura* en *M.rolfeana* hebben daar last van. In tegenstelling tot *M.rolfeana* kost het deze plant weinig moeite om te bloeien. Zelfs kleine planten geven al bloemen.

U kunt ze tussen mei en September verwachten.

De temperatuur, waarbij ze met vrucht gekweekt worden, ligt tussen de 8 °C en de 25 °C. Een temperatuur, die het grootste deel van de dag 25 °C en hoger is, is voor de plant - evenals voor de meeste Masdevallia's - funest.

Als ze opgepot worden in een luchtig mengsel, kunnen ze veel water verdragen. Het mengsel is niet zo belangrijk, als het maar een mengsel is en niet een soort oppotmateriaal, zoals bark.

Alleen bark is niet voldoende en zeker niet mid-del-bark. Dat is veel te grof voor de tere wortels van Masdevallia's. Er zijn er maar een paar die daar tegen kunnen. Als u turfvezel, turfbrokjes (geen brokken), gebakken kleikorrelljes, mexifern en dicksonia bij elkaar neemt, dan vindt de plant altijd wel wat van zijn gading.

Eens in de 2 jaar verpotten doet hem deugd. Als je langer wacht, gaat de potinhoud te veel stoffen

foto Chr. Branger

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden
bevatten, die schadelijk zijn voor het wortelgestel en verpot je eerder, dan krijgen de wortels te weinig rust om zich goed te kunnen ontwikkelen en dan krijg je geen bloemen ook. De beste tijd om te verpotten, is de herfst of de winter. De temperatuur is dan aan de lage kant en de plant heeft volop gelegenheid om zich te herstellen.

Soms heeft men last, dat de bladeren meens afvallen. Dit komt misschien door een verkeerde vochtigheid of een te hoge of te lage temperatuur. Over de oorzaak valt weinig te zeggen. Wel kan men die bladval stoppen, door een overdosis Zineb of Tritophterol. Natuurlijk heeft dan de plant veel geleden; dood gaat hij echter nog niet, maar het duurt wel een paar jaar voor je bloemen krijgt.

Chr. Branger
December 1980